

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex residuis capiti lib. Numeri, in quibus describitur
lex de urbibus Levitarum & fugitivorum. Lex de conjugio non incundo cum
diversa Tribu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

minus cum insigni comitatu cœlum ascendit, resonabant voces istæ: *Attollite portas principes vestras, & elevamini porta aternales, & introibit Rex gloria?* Psal. 23. Attamen non prius portæ videbantur aperiri, antequam præmissa quæstio: *Quis est iste Rex gloria?* per Responsum hoc: *Dominus virtutum ipse est Rex gloria.* Fuerit soluta. Ergo Regnum Dei ne Ipse quidem naturalis hæres absque calcato mundo & superatâ passione consequitur. Optimè igitur cum Seneca in consolat. ad Martiam cap 17. dixerit: *Delibera tecum, & perpende: quid velis? ut in illa venias, per ista exeundum est.* Regnum cœleste cum Christo assequi cupis, sed viam, quam trivit ipse, fugere non debes. Deliciis aternis cum ipso frui appetis: sed adversa cum Ipso perpeti non recuses. Sedere cum ipso affectas, sed hîc inter oppropria infractus cum ipso stare debes.

Doctrina 2.

Desumpta ex residuis capitibus lib. Numeri, in quibus describitur lex de urbibus Levitarum & fugitivorum. Lex de conjugio non ineundo cum diversa Tribu.

Considera I. **D**Eum non absque speciali Mysterio imperasse, omnes N. 170. Civitates Refugii ab unica Tribu Levi dependere debere; ut videlicet homines alienum sanguinem fundentes à Levitis suscepti, in loco tuto ponerentur, non tantum vitam corporis, sed & animæ apud eos reperturi. Quod olim fuerant civitates refugii, nunc sunt moraliter loquendô, Confessionalia, quæ soli Sacerdotes præsidet. Ad hæc peccatrix anima post commissum non simplex tantummodo homicidium, sed immanè ac barbarum illud filii Dei parricidium ablegatur, per dolorosam peccati confessionem in tuto ponenda. Cur ergo Christiane peccator non illicò post perpetratum tale nefas refugis ad isthoc asylum? repones forsân: à verecundia tibi viam præcludi. ò quàm inanis & stolidi est hæc remora! audi Chrysostrum tibi respondentem; *Cur confunderis dicere, quod non es confusus perpetrare? cur vereris Domino indicare, quod non es veritus eò ipso præfente committere?* de Sacerdotibus Levitarum vices in confessionalis asylo agentibus testatur Oseas c. 4. *Peccata populi mei comedent.* At quid per hoc aliud innuit divina Sapiencia; nisi peccata populi per confessionem

fessionem detecta, instar cibi ab illis in stomachum transmitti, ut ibi in aliam substantiam mutatis, jam nullum amplius supersit vestigium, quod bonæ pœnitentis samæ obesse valeat. Tam strictum adhæc divina Providentia sigillum confessionis ordinavit; ut juxta communem moralium Theologorum Doctrinam nullis verbis, nullò oculorum signò, nullâ vultûs severitate fas sit confessario, pœnitentis propalare delictum; adeò, ut teste S. Anton. Patav. Serm. 2. in Dom. 2. quadrages. quicumque discooperuerit confessionem, gravius peccet proditore Judâ, qui Dei Filium Judæis vendidit. Dicam ergo cum S. Augustino lib. 1. de visit. infirm. c. 5. *Melius est coram uno (ad tam strictum silentium obligato) aliquantum ruboris tolerare, quam in die Judicii coram tot millibus gravi repulsâ denotatum tabescere.* ò quanta tibi obtingeret confusio, coram universo mundo de tuis peccatis accusari, & hoc non ad remedium, sed ad perpetuam damnationem? si refugis momentaneum pudorem, quomodo subibis æternum? & nonne ipse Sacerdos, quem adeò extimescis, erit inter illos unus, quibus in extremo judicio omnia patefient scelera tua? cogita insuper cruciatus illos, quos adhuc vivus pateris; quamdiu vereris, crimen commissum Sacerdoti detegere. Nunquam lætum diem, ne quidem horam hilarem ages. Homo circumferens putridum dentem, donec chirurgo illum monstraverit extrahendum, non vivet sine dolore, non cubabit sine inquietudine; & qui Pleuritide laborat, si interni Apostematis pus non exspuat, à morbo ejusque doloribus non liberabitur. Ita qui ulcus peccatorum suorum non coram confessario aperuerit, à gravissimis vulneratæ conscientæ cruciatibus non liberabitur unquam. Cæterum sicut Homicida ad Civitatem Refugii se conferens, non antea securus poterat prodire in forum, quam mors obvenisset Pontificis: ita peccator, qui victâ tandem verecundiâ confugerit ad Asylum Confessionale, sua ibidem detegens peccata, non poterit illud Refugium securus egredi, antequam applicatâ sibi per absolutionem Sacerdotis Passione & Morte Christi summi Pontificis egrediendi copiam obtinuerit.

N. 171. *Considera 2.* Christianos homines Bona animæ apud se retenturos, debere obsequi mandato Dei, capite 36. dato, ubi præcipitur filiabus Israël: nullis aliis nisi Tribus suæ viris nubant. Ita te jungas illis tantummodo sociis, qui paris bonæque conditionis statûsque sunt. Filii Israël vix alienigenis commixti perdidere veri Dei Cultum, thesaurum

aurum planè præstantissimum: Didicerunt opera eorum, & servierunt sculptilibus eorum. Homo speculum imitatur, naturâ suâ ad eorum imitationem inclinans, quos habet familiares, & hinc asserit S. Laurent. Justin. de discipl. Monast. conv. c. 4. *Necesse est, ut talis efficiatur homo, quales sunt, cum quibus conversatur.* Elitæus & filii Prophetarum conjuncti Eliæ, ejus zelum & heroicum animum imbibere. S. Paulo associatus non potuit aliter, quam divinò Spiritu flagrare. Isaias admiffus ad consortium Angelorum, in alterum transiit Angelum. Incessisse se in mera vitæ Innocentia profitetur regius Vates Psal. 25. Sed rationem causamque hujus illicò subnectit. v. 4. *cantans: Odivi Ecclesiam malignantium.* Philo Hebræus subtili quærit indagine; unde venerit, solem & lunam unicò tantùm præceptò terram illuminare jussos, tam exactè tali mandato hucusque obsecutos esse, ut nunquam contrariò illud violaverint actû? Hoc verò dubium resolvens asserit: *Malitia procul terminis celi exulat.* Quasi diceret: solem & lunam absque ullis tenebrionibus versari in cœlo, à quibus timere possent, sibi aliquas affundi tenebras. Vide ergò Christiane Lector mores eorum, quos tibi familiares habes socios? si Religiosus aut Sacerdos es, cur tam frequens tibi commercium cum personis sæcularibus? si vir es, cur consortia foeminarum tam crebrò quæris?

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 1. & 2. lib. Deuteron. in quibus describitur Iter Israëlitarum, & quomodo illi ad possidendam terram promissam & debellandos hostes animati sint, multosque expugnârunt.

Confidera 1. **M**irum esse: quòd Deus omnipotens hîc videatur aliquid N° 72.
quam prode imbecillitatem: cum asserat cit. capite 1. pugnaturum se cum Israëlitis contra eorum hostes: quasi verò solus non sufficeret, illis penitus delendis, sed adjutrice hominum manu indigeat? Verùm absit à Christiano: tam sacrilegam fovere opinionem, quin potius cogitet: Deum per hoc animasse Israëlitas ad prælium fortiter ineundum, ut & ipsi admovendò manus operi, suo non desint officio confisi, non defuturum sibi auxilium. Verba S. August. sunt: *Deum esse adiutorem, ut etiam homines agant aliquid.* Poterat olim Christus cæco integrum solus reddere lumen absque eo,
H h quod